

er jo omtrent $\frac{1}{4}$ af Danmark. Hvis vi havde et Indbyggerantal af 10—20 Millioner, saa kunde der mulig være nogen Fornuft i at befæste noget saa stort som København, men i et Land med kun $2\frac{1}{2}$ Million Indbyggere at tro, at vi kunne gøre det ved en Fæstning til Søs og til Lands, der vilde faa en Udstrækning af ca. 12 danske Mil, er for enhver, der kan tænke sig en lille Smule om, meningsløst. Det er den ene Side af Sagen. Men hvis man skaber en saa stor Fæstning, hvad vil der saa ske? Der vil ske det, at i vor Haand vilde den blive et Værge, som vi ikke ere i Stand til at løfte, og det vil kunne føre med sig, at Stormagterne, hvis de kom i Krig, vilde ræsonnere som saa: Det lille Land, denne lille, svage Mand maa der ikke betros et Værge, som han ikke kan bruge, fordi Resultatet saa kan blive, at andre kunne bruge det mod os. Det frister altsaa absolut de krigsførende Stormagter til hurtigst muligt at sætte sig i Besiddelse af det Værge, som de vide, at denne svage Mand ikke kan magte. Det vil blive Resultatet af at befæste København.

Jeg synes ogsaa, det er noget inkonsekvent, og der er ikke god Mening i at lave en halv Fæstning, som det andet Forslag gaar ud paa. Jeg kan huske, at jeg for nogen Tid siden havde en Disput med en vis Mand om det Emne, og da sagde han, at det var Venstres gamle Standpunkt. Jeg vil her sige, at det kan være godt nok, men dette Standpunkt kan jo være blevet for gammelt. Det er muligt, at det var Venstres Standpunkt i 70'erne, da var det maaske ogsaa rigtigt, for man vil lægge Mærke til, at da var den danske Flaade den tyske jævnbyrdig; der var altsaa al Mulighed for, at vi kunde afværge Landgangsforsøg af en fremmed Hær paa Sjællands Kyst, men Forholdene have forandret sig saaledes, at den Stormagt, man tænker paa, ere vi ikke alene ikke jævnbyrdige, men den har udviklet sig til at være Verdens næststørste Sømagt. Den kan altsaa, naar den vil, sætte en os langt overlegen Hær i Land, hvor den vil paa Sjællands Kyst. Det er det, der taler imod et halvt befæstet København.

Der er ogsaa et andet Punkt, hvor jeg ikke finder, der er god Mening i det, som her er foreslaaet, og det er den Maade, hvorpaa Hæren fordeles. Det sker paa samme Maade i Regeringsforslaget som i det Forslag, der er vedtaget i sin Tid her i Tinget ved anden Behandling, og det sker paa den Maade, at saa at sige hele Hæren skal samles paa Sjælland

og ved København. Det er Meningen, at Forsvaret skal koncentreres her, og at Jylland og Fyn kunne beskytte sig selv. Men det er ikke Neutralitetsforsvar, det er ikke at opfylde vore Neutralitetsforpligtelser. Men nu har man begaaet den Fejl, at det ikke en Gang kan gennemføres, som man foreslaar. Jeg har tidligere gjort Rede for, at Forholdet simpelt hen bliver dette, at naar der mobiliseres, vil man have Rammerne til Mandskabet paa Sjælland, og det jyske Mandskab kan ikke komme over til Rammerne, saaledes at man det ene Sted har Rammerne uden Mandskab og det andet Sted Mandskab uden Rammer, og der, hvor Mandskabet staar, har man altsaa hverken Vaaben eller Klæder til dem. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (N. P. Jensen) var inde paa det samme forleden Dag, idet han stærkt hævdede, at hele Styrken skulde samles paa Sjælland, idet det var Sjælland, som særlig var udsat. Jeg hørte med stor Interesse paa de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds. Jeg vil ikke sige, at det forekom mig, at jeg hørte en Røst fra Graven, men, at jeg hørte en Røst fra Fortiden. Det forekommer mig dog, at naar man ser sig lidt om, kan man ikke være blind for, at Forholdene have forandret sig ganske betydeligt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde ogsaa i Dag, at Forholdene i de senere Aar have forandret sig fuldstændigt, og deri har han sikkert Ret. Men saa synes jeg ogsaa, vi skulde tage Konsekvensen netop af, at Forholdene nu have udviklet sig i en anden Retning, og Følgen vil netop blive den, at skal man have en fornuftig Hærordning, maa Hæren deles ligelig og ensartet mellem Landsdelene Øst og Vest for Store Bælt. Naar man vil se nøgternt paa Forholdene, kan man ikke være blind for, at under en mulig Krig mellem Tyskland og England flyttes Krigsskuepladsen stadig fra Øst mod Vest. Ingen kan være blind for, at Øresund slet ikke er den Alfarvej, som det har været tidligere. Det samme kan siges om Store Bælt. Det var det maaske for halvandet Aar siden, men det er det ikke længere. Det hævdes ganske vist, at „Dreadnought“-Typen kan passere Store Bælt, men det kunne disse Skibe kun med stor Forsigtighed og Vanskelighed, og de kunne altsaa ikke blive benyttede til Kamp. Man har jo set — jeg har i alt Fald selv set det med mine egne Øjne —, hvorledes Tyskerne tidligere holdt deres Flaademanøvrer i Østersøen og Kattegat, men i Vinter